

waarin de beide partijen bijeenzijn, met talloze schilderijen bedekt zijn. Al deze schilderijen stellen oorlog, moord, marteldood, overstroming, pestilentie, duren tijd, en kometen voor. Het is de voorspelling van al de jammeren, die uit dit huwelijk zullen volgen. Boven het hoofd van den bruidegom hangt eene afbeelding van den marteldood des H. Laurentius; daarnaast hangt de teekening van Kaïn's broedermoord; voorts vindt men er schilderijen, voorstellende: den kindermoord van Bethlehem, den dood van Prometheus, den dood van Goliath, Holofernes verslagen door Judith, eindelijk nog den marteldood van St. Sebastiaan.

Dit alles heeft met de eigenlijke schilderkunst niets te maken. Hogarth is een denker, satiricus en romanschrijver. Bles blijft schilder. Hogarth openbaart een rijkdom van allerlei gedachten, die allegorisch uit zijne schepping spreken. Bles vertolkt eene enkele gedachte — het onderwerp zijner schildering. Hogarth is een grondig menschenkenner, die de volledige diepte der menschelijke boosheid heeft gepeild. Bles wijst glimlachend op de kleine gebreken zijner natuurgenoeten, die hij al spottend gispt. Vosmaer heeft het met volkomen juistheid gezegd, en ik sluit mij gaarne ten slotte bij hem aan:

„De kunst van Bles, al behoort zij tehuis in de reeks der vroolijke satire van het leven, waarvan zij de humoristisch, fijne zijde kiest, is geheel iets anders dan die van de oude Hollanders, van Troost en van Hogarth. Zij is geheel haar zelve, en heeft hare eigene oorspronkelijkheid. Van de oude Hollanders heeft zij het artistieke, van den modernen tijd den fijneren smaak, en den tot humor veredelden spot.”

Studie.